

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. rugsėjo 6 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 — Pranešimas Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje — Teisinio pagrindo pasirinkimas — SESV 337 straipsnis ir Euratomo sutarties 187 straipsnis — SESV 194 straipsnis“

Byloje C-490/10

dėl 2010 m. spalio 8 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas M. Gómez-Leal, J. Rodrigues ir L. Visaggio, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą M. Simm ir A. Lo Monako,

atsakovę,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir A. Adam,

Europos Komisijos, atstovaujamos P. Oliver ir O. Beynet, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai U. Løhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (pranešėjas) ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2012 m. balandžio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: prancūzų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Parlamentas prašo Teisingumo Teismo, pirma, panaikinti 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo (OL L 180, p. 7, toliau – ginčijamas reglamentas) ir, antra, jeigu Teisingumo Teismas šį reglamentą panaikintų, palikti galioti jo padarinius, kol bus priimtas naujas reglamentas.

Teisinis pagrindas

- 2 Ginčijamo reglamento 1–5, 7, 8, 11 ir 15 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(1) Siekiant, kad Komisija galėtų vykdyti savo užduotis energetikos srityje, itin svarbu gauti duomenis apie bendrą investicijų į energetikos infrastruktūrą raidos Sąjungoje padėtį. Reguliariai gaudama atnaujintus duomenis ir informaciją, Komisija turėtų galėti atlikti būtinus palyginimus, vertinimus arba siūlyti tinkamais duomenimis ir tyrimais pagrįstas susijusias priemones, ypač dėl būsimos energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyros.

(2) Per pastaruosius metus energetikos sektorius Sąjungoje ir už jos ribų gerokai pasikeitė, o investicijos į energetikos infrastruktūrą tapo labai svarbios užtikrinant energijos tiekimą Sąjungai ir vidaus rinkos veikimą bei Sąjungai pereinant prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų energetikos sistemos.

(3) Susiklosčius naujoms aplinkybėms energetikos srityje, reikia nemažai investuoti į visų rūšių infrastruktūrą visuose energetikos sektoriuose, taip pat plėtoti rinkoje įsisavinamą naujų tipų infrastruktūrą ir naujas technologijas. Liberalizavus energetikos sektorių ir toliau integruojant vidaus rinką, vis svarbesnės tampa ūkinės veiklos vykdytojų investicijos. Tuo pačiu metu dėl naujų politikos reikalavimų, pavyzdžiui, tikslų, turinčių įtakos kuro balanso struktūrai, valstybių narių politika bus orientuojama į naują ir (arba) modernizuotą energetikos infrastruktūrą.

(4) Todėl daugiau dėmesio reikėtų skirti investicijoms į energetikos infrastruktūrą Sąjungoje, ypač stengiantis numatyti problemas, populiarinti geriausią patirtį ir užtikrinti daugiau skaidrumo vystant būsimą Sąjungos energetikos sistemą.

(5) Todėl Komisija, ypač Komisijos Energijos rinkos observatorija, turėtų turėti tikslius duomenis ir informaciją apie svarbiausių Sąjungos energetikos sistemos sudedamųjų dalių investicinius projektus, įskaitant eksploatavimo nutraukimo projektus.

<...>

(7) Pagal Euratomo sutarties 41 ir 42 straipsnius įmonės įpareigtos pranešti apie savo investicinius projektus. Tokią informaciją būtina papildyti, visų pirma, reguliariai teikiamomis investicinių projektų įgyvendinimo ataskaitomis. Tokios papildomos ataskaitos teikiamos nepažeidžiant Euratomo sutarties 41–44 straipsnių.

(8) Kad Komisija turėtų nuoseklų būsimų visos Sąjungos energetikos sistemos pokyčių vaizdą, būtina suderinta investicinių projektų ataskaitų teikimo sistema, grindžiama atnaujintomis valstybių narių perduodamų oficialių duomenų ir informacijos kategorijomis.

<...>

(11) Siekiant išvengti neproporcingos administracinės naštos ir kuo labiau sumažinti valstybių narių ir įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidas, šiame reglamente turėtų būti numatyta galimybė valstybes nares ir įmones atleisti nuo ataskaitų teikimo įpareigojimo, jei lygiavertė informacija Komisijai pateikiama pagal energetikos sektoriui skirtus teisės aktus, kuriuos priima Sąjungos institucijos, kuriais siekiama konkurencingų Sąjungos energijos rinkų, tvarios Sąjungos energetikos sistemos ir energijos tiekimo Sąjungai saugumo. Todėl turėtų būti vengiama ataskaitų teikimo reikalavimų, nurodytų trečiajame vidaus rinkos elektros energijos ir gamtinių dujų teisės aktų rinkinyje, dubliavimo.

<...>

(15) Komisija, ypač jos Energetikos rinkos observatorija, turėtų reguliariai pateikti Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą ir prireikus išsamesnį tam tikrų šios energetikos sistemos aspektų tyrimą. Toks tyrimas, visų pirma, turėtų padėti nustatyti galimus infrastruktūros ir investicijų trūkumus atsižvelgiant į energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą. Šiuo tyrimu taip pat turėtų būti prisidedama prie diskusijų apie energetikos infrastruktūrą Sąjungos lygiu; todėl jis turėtų būti perduotas Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir su juo turėtų būti leista susipažinti suinteresuotosioms šalims.“

3 Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje „Dalykas ir taikymo sritis“ nustatyta:

„1. Šiuo reglamentu nustatoma bendroji sistema, kaip Komisijai pranešti duomenis ir informaciją apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus naftos, gamtinių dujų, elektros energijos, įskaitant elektrą iš atsinaujinančiųjų išteklių, ir biodegalų sektoriuose, taip pat apie investicinius projektus, susijusius su šiuose sektoriuose susidarancio anglies dioksido surinkimu ir saugojimu.

2. Šis reglamentas taikomas priede išvardytų tipų investiciniams projektams, kurių statybos ar eksploatavimo nutraukimo darbai pradėti arba dėl kurių priimtas galutinis sprendimas dėl investavimo.

<...>“

4 Šio reglamento 2 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ numatyta, be kita ko, kad šiame reglamente:

„10) energijos ištekliai:

- i) pirminiai energijos ištekliai, tokie kaip nafta, gamtinės dujos arba akmens anglis;
- ii) pagaminti energijos ištekliai, tokie kaip elektros energija;
- iii) atsinaujinančiųjų išteklių energija, įskaitant hidroenergją, biomasę, biodujas, vėją, saulę, potvynius, bangas ir geoterminę energiją; ir
- iv) energetikos produktai, pavyzdžiui, šviesieji naftos produktai ir biodegalai.“

5 Minėto reglamento 3 straipsnyje „Duomenų pranešimas“ numatyta:

„1. Nuo 2011 m. sausio 1 d. ir po to kas dvejus metus valstybės narės arba subjektai, kuri [kuriuos] jos įgaliojo atlikti šią užduotį, nesudarydami pernelyg didelės duomenų rinkimo ir ataskaitų teikimo naštos, sukaupia visus šiame reglamente nurodytus duomenis ir informaciją.

Duomenis ir susijusią šiame reglamente nurodytą projektų informaciją jos praneša Komisijai 2011 m., kurie yra pirmieji ataskaitiniai metai; po to ataskaitos teikiamos kas dvejus metus. <...>

<...>

2. Valstybės narės arba jų įgalioji subjektai yra atleidžiami nuo 1 dalyje nustatytų įpareigojimų, jeigu pagal energetikos sektoriui skirtą konkrečią Sąjungos teisę ar Euratomo sutartį ir tokia apimtimi, kokia juose numatyta:

- a) atitinkama valstybė narė arba jos įgaliojamas subjektas duomenis arba informaciją, atitinkančius šiame reglamente nustatytus reikalavimus, jau pranešė Komisijai ir nurodė pranešimo dieną bei susijusį konkretų teisės aktą; ar
- b) specialiajam subjektui pavesta parengti daugiamečių energetikos infrastruktūros investicijų planą Sąjungos lygiu ir jis tuo tikslu renka duomenis ir informaciją, atitinkančius šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Šiuo atveju ir šio reglamento tikslais specialusis subjektas praneša Komisijai visus susijusius duomenis ir informaciją.“

6 Pagal to paties reglamento 4 straipsnį „Duomenų šaltiniai“:

„Atitinkamos įmonės iki kiekvienų ataskaitinių metų birželio 1 d. praneša 3 straipsnyje nurodytus duomenis arba informaciją toms valstybėms narėms arba jų įgaliojantiems subjektams, kurių teritorijoje jos ketina įgyvendinti investicinius projektus. <...>

Pirma pastraipa įmonėms netaikoma, jei atitinkama valstybė narė nutaria 3 straipsnyje nurodytus duomenis ir informaciją Komisijai pateikti kitais būdais.“

7 Ginčijamo reglamento 5 straipsnyje „Pranešimo turinys“ nustatyta:

„1. 3 straipsnyje numatytuose pranešimuose apie investicinius projektus, kurių tipai išvardyti priede, prireikus nurodoma:

- a) planuojamo arba kuriamo pajėgumo apimtis;
- b) planuojamos arba kuriamos infrastruktūros arba pajėgumo tipas ir svarbiausios ypatybės, įskaitant tarpvalstybinių perdavimo projektų vietą, jeigu taikoma;
- c) tikėtini eksploatavimo pradžios metai;
- d) naudojamų energijos išteklių tipas;
- e) įrenginiai, pajėgūs reaguoti į tiekimo saugumo krizes, pavyzdžiui, atgalinius srautus ar degalų rūšies keitimą užtikrinanti įranga; ir
- f) anglies dioksido surinkimo sistemų įranga arba anglies dioksido surinkimą ir saugojimą užtikrinantys modernizavimo mechanizmai.

2. 3 straipsnyje numatytuose pranešimuose apie bet kurį siūlomą pajėgumo eksploatavimo nutraukimą nurodoma:

- a) atitinkamos infrastruktūros ypatybės ir pajėgumas; ir
- b) tikėtini eksploatavimo nutraukimo metai.

3. Visuose pagal 3 straipsnį teikiamuose pranešimuose prireikus nurodoma įdiegto gamybos, perdavimo ir saugojimo pajėgumo, kuris jau eksploatuojamas atitinkamų ataskaitinių metų pradžioje arba kurio eksploatavimas yra nutrauktas daugiau nei trejiems metams, bendra apimtis.

Valstybės narės, jų įgalioti subjektai arba 3 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas specialusis subjektas savo pranešimus gali papildyti svarbiomis pastabomis, pavyzdžiui, pastabomis dėl vėlavimo arba kliūčių įgyvendinti investicinius projektus.“

8 Šio reglamento 6 straipsnyje „Duomenų kokybė ir viešumas“ skelbiama:

„1. Valstybės narės, jų įgalioti subjektai arba, prireikus, specialieji subjektai siekia užtikrinti, kad duomenys ir informacija, kuriuos jie praneša Komisijai, būtų kokybiški, tinkami, tikslūs, aiškūs ir nuoseklūs bei pateikiami laiku.

Jei duomenis ir informaciją teikia specialieji subjektai, prie pranešamų duomenų ir informacijos gali būti pridėamos atitinkamos valstybių narių pastabos.

2. Komisija gali paskelbti pagal šį reglamentą perduotus duomenis ir informaciją, ypač 10 straipsnio 3 dalyje nurodytus tyrimus, jei tokie duomenys ir informacija skelbiami suvestine forma ir neatskleidžiama jokia informacija apie pavienes įmones bei įrenginius ir jos negalima nustatyti.

3. Valstybės narės, Komisija arba jų įgalioti subjektai – kiekvienas jų saugo turimų neskelbtinų komercinių duomenų arba informacijos konfidencialumą.“

9 Ginčijamo reglamento 7 straipsnyje numatyta, kad Komisija iki 2010 m. spalio 31 d. priima šiam reglamentui įgyvendinti būtinas nuostatas, susijusias su 3 ir 5 straipsniuose nurodyto duomenų ir informacijos pranešimo forma ir kitais techniniais duomenimis.

10 Pagal ginčijamo reglamento 8 straipsnį „Duomenų tvarkymas“:

„Komisija atsako už tai, kad būtų kuriami, techninėje įrangoje laikomi, valdomi ir prižiūrimi IT išteklių, būtini pagal šį reglamentą Komisijai pranešamiems duomenims ar informacijai apie energetikos infrastruktūrą priimti, laikyti ir tvarkyti.“

11 Šio reglamento 9 straipsnyje „Asmenų apsauga tvarkant duomenis“ numatyta:

„Šiuo reglamentu nepažeidžiama Sąjungos teisė ir, visų pirma, nekeičiami Direktyvoje 95/46/EB nustatyti valstybių narių įpareigojimai, susiję su asmens duomenų tvarkymu, arba pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 privalomi Sąjungos institucijų ir įstaigų įpareigojimai, susiję su asmens duomenų tvarkymu joms vykdant savo pareigas.“

12 Minėto reglamento 10 straipsnio „Stebėseną ir ataskaitų teikimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Remdamasi perduotais duomenimis ir informacija, taip pat prireikus kitais duomenų šaltiniais, įskaitant Komisijos pirktus duomenis, ir atsižvelgdama į atitinkamus tyrimus, pavyzdžiui, daugiamečius dujų ir elektros energijos tinklo plėtros planus, Komisija kas dvejus metus siunčia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei paskelbia Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą. Šiuo tyrimu siekiama, visų pirma:

- a) nustatyti galimus būsimus energijos paklausos ir pasiūlos neatitikimus, kurie yra svarbūs Sąjungos energetikos politikos požiūriu;
- b) nustatyti kliūtis investuoti ir populiarinti geriausią praktiką siekiant jas pašalinti; ir
- c) esamiems ir potencialiems rinkos dalyviams užtikrinti daugiau skaidrumo.

Komisija taip pat gali pateikti tokiomis duomenimis ir informacija pagrįstą specialų tyrimą, jei tai būtina arba tikslinga.“

13 Pagal ginčijamo reglamento 13 straipsnį šis reglamentas įsigaliojo dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2010 m. liepos 15 d.

14 Šio reglamento priede „Investiciniai projektai“ numatyta, be kita ko:

„3. Elektros energija

3.1. Gamyba

— Šiluminės ir atominės elektrinės (100 MWe arba galingesni generatoriai),

<...>“

Ginčo aplinkybės

15 2009 m. liepos 17 d. Komisija pateikė Tarybai pasiūlymą dėl reglamento, kuris pakeistų 1996 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 736/96 dėl Komisijos informavimo apie investicinius projektus naftos, gamtinių dujų ir elektros energijos sektoriuose (OL L 102, p. 1). Šis pasiūlymas buvo grindžiamas EB 284 ir Euratomo sutarties 187 straipsniais. Nors šiose nuostatose nebuvo numatytas Parlamento dalyvavimas sprendimų priėmimo procedūroje, Taryba nusprendė su juo pasikonsultuoti, kaip ji tai darė, kai buvo priimamas Reglamentas Nr. 736/96.

16 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Parlamento pramonės, mokslo tyrimų ir energetikos komiteto pirmininkas 2009 m. gruodžio 8 d. laišku pasiūlė už energijos sritį atsakingam Komisijos nariui peržiūrėti šio pasiūlymo teisinio pagrindo pasirinkimą ir nuo šiol jį grįsti SESV 194 straipsniu. Šis atsakė, jog EB 284 straipsniui, tapusiam SESV 337 straipsniu, ir Euratomo sutarties 187 straipsniui Lisabonos sutartis įtakos neturėjo, todėl jie yra teisinis pagrindas, kuriuo turi būti remiamasi informacijos pateikimo srityje.

17 2010 m. vasario 25 d. Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl šio pasiūlymo, kurio pakeitimo Nr. 1 tikslas buvo SESV 337 ir Euratomo sutarties 187 straipsnius kaip teisinį pagrindą pakeisti į SESV 194 straipsnio 1 ir 2 dalis.

18 Taryba, kiek tai susiję su šiuo aspektu, nepakeitė pasiūlymo dėl reglamento ir 2010 m. birželio 24 d. priėmė ginčijamą reglamentą remdamasi SESV 337 ir Euratomo sutarties 187 straipsniais.

19 Manydamas, kad ginčijamas reglamentas turėjo būti priimtas remiantis tik SESV 194 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Parlamentas pareiškė šį ieškinį dėl panaikinimo.

Šalių reikalavimai

20 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą, ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

- 21 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį, ir
  - priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 22 2011 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Prancūzijos Respublikai ir Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus.

Dėl ieškinio

Šalių argumentai

- 23 Parlamentas nurodo vienintelį panaikinimo pagrindą, susijusį su klaidingai pasirinktu ginčijamo reglamento teisiniu pagrindu, nes jis buvo priimtas neteisingai remiantis SESV 337 straipsniu, nors Sąjungos teisės aktų leidėjas šiuo atžvilgiu turėjo reikiamus įgaliojimus pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį. Dėl šios klaidos šis reglamentas turi būti panaikintas, nes Parlamentas galėjo dalyvauti jį priimant tik suteikdamas konsultacijas, nors pagal pastarąją nuostatą turėjo būti taikoma įprasta teisėkūros procedūra.
- 24 Parlamento teigimu, pagrindinis ginčijamo reglamento tikslas – prisidėti prie SESV 194 straipsnio 1 dalyje išvardytų Sąjungos energetikos politikos tikslų, ypač kiek tai susiję su energijos tiekimo saugumu Sąjungoje, įgyvendinimo.
- 25 Dėl šio reglamento turinio Parlamentas teigia, kad iš jo 10 straipsnio 1 dalies matyti, jog remdamasi pagal šį reglamentą perduota informacija Komisija turi reguliariai parengti Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą, ypač tam, kad būtų nustatyti galimi būsimos energijos paklausos ir pasiūlos neatitikimai, kurie ypač svarbūs Sąjungos energetikos politikai, o energetikos rinkos dalyviams bei potencialiems naujiems dalyviams būtų užtikrinta daugiau skaidrumo. Šios rinkos veikimas, energijos tiekimo saugumas ir energijos vartojimo efektyvumas yra tarp SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų. Kartu reglamentu nustatytas informacijos rinkimas tėra viena iš priemonių, padedančių įgyvendinti šiuos tikslus.
- 26 Parlamentas neginčija to, kad galima rinktis SESV 337 straipsnį kaip bendrąjį teisinį pagrindą, kiek tai susiję su informacijos rinkimo priemonėmis. Tačiau, remdamasis 1982 m. liepos 6 d. Sprendimu *Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (188/80-190/80, Rink. p. 2545) ir 1995 m. lapkričio 9 d. Sprendimu *Vokietija prieš Tarybą* (C-426/93, Rink. p. I-3723), jis tvirtina, kad kai toks rinkimas atitinka būtent vienos iš Sąjungos politikos konkrečius tikslus, toks bendrasis pagrindas turėtų būti pakeičiamas konkrečiu šiuos tikslus atitinkančiu pagrindu.
- 27 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad šiuo atveju SESV 337 straipsnis galėtų būti teisėtai naudojamas taip pat, kaip ir SESV 194 straipsnio 2 dalis, Parlamentas, nurodydamas 1991 m. birželio 11 d. Sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-300/89, Rink. p. I-2867, 20 punktas), teigia, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką pastarajam teisiniam pagrindui turėtų būti teikiama pirmenybė, palyginti su pirmuoju, nes juo Parlamentas labiau įtraukiamas į atitinkamo akto priėmimo procedūrą.
- 28 Kalbėdamas apie papildomą rėmimąsi Euratomo sutarties 187 straipsniu, Parlamentas tvirtina, kad toks rėmimasis nėra būtinas. Iš tikrųjų, skirtingai nuo Euratomo sutarties 40 straipsnio, ginčijamu reglamentu nustatytas informacijos rinkimo mechanizmas negalėtų būti priskiriamas tikslui skatinti ir koordinuoti investicijas branduolinės energijos srityje. Kaip matyti iš šio reglamento 3 straipsnio

2 dalies, duomenis, susijusius su branduolinės energijos sektoriumi, gali prirėikti pranešti tik tuo atveju, jei šie duomenys dar nebuvo pateikti Komisijai pagal EAEB sutartį. Taigi šis reglamentas nesusijęs su priemonių, skirtų branduolinės energijos sektoriui plėtoti, priėmimu.

- 29 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad Euratomo sutarties 187 straipsniu reikėtų remtis atsižvelgiant į ginčijamo reglamento siekiamą tikslą ir jo turinį, Parlamentas mano, kad rėmimasis kartu Euratomo sutarties 187 straipsniu ir SESV 194 straipsnio 2 dalimi yra įmanomas, nes šios nuostatos nėra nesuderinamos procedūros atžvilgiu. Remiantis 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimu *Parlamentas prieš Tarybą* (C-155/07, Rink. p. I-8103, 79 punktą), būtų taikoma įprasta teisėkūros procedūra, nes SESV 194 straipsnio 2 dalyje numatytas reikšmingesnis Parlamento dalyvavimas. Todėl dėl Tarybos šiuo aspektu padarytos klaidos padarytas visiškai formalus pažeidimas, nes jis neturi poveikio taikytinos sprendimų priėmimo procedūros pasirinkimui.
- 30 Galiausiai Parlamentas nurodo, jog neprieštarauja tam, kad jei Teisingumo Teismas panaikintų ginčijamą reglamentą, būtų palikti galioti jo padariniai pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, nes jis neneigia nei šiuo reglamentu siekiamo tikslo, nei bendrai šiuo tikslu numatytų priimti priemonių.
- 31 Taryba, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir Komisijos, ginčija teiginį, kad ginčijamu reglamentu siekiama Sąjungos energetikos politikos tikslų įgyvendinimo. Pagal šio reglamento 1 straipsnio 1 dalį juo siekiama nustatyti bendrąją sistemą, kaip Komisijai pranešti duomenis ir informaciją apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus. Taigi šio reglamento tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai reguliariai gauti atnaujintus duomenis savo užduotims vykdyti, nes patikimos informacijos turėjimas tam yra esminis. Parlamentas šiuo atveju painioja ginčijamo reglamento tikslą su tikslu, kurio vėliau bus siekiama priemonėmis, kurias galbūt pasiūlys Komisija, išanalizavusi taip surinktą informaciją. Šių būsimų pasiūlymų tikslas nėra objektyvus elementas renkantis šio reglamento teisinį pagrindą.
- 32 Komisija šiuo klausimu pažymi, kad informacijos apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus rinkimas negali tiesiogiai prisidėti prie energetikos tikslų įgyvendinimo ir tiekimo saugumo Sąjungoje. Tam reikalingos daug rimtesnės priemonės nei paprastas informacijos rinkimas, kaip antai, be kita ko, investicijų į tam tikras infrastruktūras organizavimas, finansavimo šaltinių sukūrimas ar šių investicijų skatinimo sistemos įgyvendinimas.
- 33 Kalbėdama apie ginčijamo reglamento turinį Taryba teigia, kad iš jo 3–10 straipsnių aiškiai matyti, jog informacijos pranešimas yra vienas jį sudarantis elementas, nes šiame reglamente numatyta valstybių narių ir įmonių pareiga surinkti reikalaujamus duomenis ir juos perduoti suvestine forma. Šio reglamento 10 straipsnyje šiuo tikslu apibrėžiamos konkrečios Komisijai priskirtos užduotys bei šių duomenų panaudojimo ir platinimo tvarka.
- 34 Tarybos teigimu, tam, kad būtų galima remtis SESV 337 straipsniu, būtini trys aspektai, t. y. atitinkamai pareiga perduoti informaciją Komisijai, Taryba turi nustatyti apribojimus bei sąlygas ir informacija turi būti reikalinga Komisijai patikėtoms užduotims atlikti. Atsižvelgiant į ginčijamo reglamento 3 ir 4 straipsnius, pirmasis iš šių aspektų akivaizdžiai egzistuoja. Antrasis aspektas taip pat egzistuoja, nes šio reglamento 5–9 straipsniuose įtvirtinti apribojimai, susiję su atitinkamos informacijos rūšimi bei duomenų viešinimu ir apdorojimu, o šio reglamento 10 straipsnyje apibrėžiamos konkrečios Komisijai patikėtos užduotys ir tvarka, kaip ji gali panaudoti ir platinti šiuos duomenis. Taryba priduria, kad informacija, kurios gali prašyti Komisija, turi būti reikalinga jos užduotims, kurios konkrečiai nurodytos šio reglamento 10 straipsnyje ir bendriau ESS 17 straipsnyje, atlikti.
- 35 Taryba pažymi, kad minėto Sprendimo *Vokietija prieš Tarybą* 19 punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad SESV 337 straipsnis yra tinkamas teisinis Komisijos vykdomo informacijos rinkimo pagrindas, nes šia nuostata pastarajai suteikta bendra kompetencija rinkti bet kokią informaciją, reikalingą jos užduotims atlikti.

- 36 Taryba ir Prancūzijos Respublika ginčija argumentą, kad SESV 337 straipsniu neturėtų būti remiamasi, kai informacijos rinkimas susijęs su kuria nors Sąjungos politika. To, kad aktas susijęs su energetikos sritimi, nepakanka, jog būtų taikomas SESV 194 straipsnis. Taigi, nors nagrinėjamu atveju ginčijamas reglamentas susijęs su energetikos sritimi, vis dėlto jo poveikis Sąjungos energetikos politikai tėra netiesioginis ir papildomas, palyginti su pagrindiniu šio reglamento dalyku.
- 37 Tarybos, Prancūzijos Respublikos ir Komisijos nuomone, dėl Parlamento siūlomo aiškinimo SESV 337 straipsnis netektų veiksmingumo, nes pagal kompetencijos suteikimo principą ši nuostata būtų taikoma tik tuomet, kai egzistuoja Sąjungos kompetencija.
- 38 Taryba pabrėžia, kad galimybė, jog kitos ESV sutarties nuostatos gali būti ir toliau taikomos energetikos srityje, nepaisant šioje Sutartyje įtvirtinto energetikos politikai skirto teisinio pagrindo, numatyta pačiame SESV 194 straipsnyje, kuris taikomas „nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo“. Taip yra ne tik SESV 337 straipsnio, kiek jis susijęs su Komisijos vykdomu informacijos rinkimu, atveju, bet ir, be kita ko, SESV 122 straipsnio, kuriuo Tarybai leidžiama priimti atitinkamas priemones, jei didelių sunkumų kyla dėl produktų tiekimo energetikos srityje, SESV 170 straipsnio, susijusio su transeuropinių tinklų plėtojimu energijos srityje, ir SESV 338 straipsnio, susijusio su statistine informacija, atvejais.
- 39 Taryba, Prancūzijos Respublika ir Komisija mano, kad SESV 337 ir 338 straipsniai, kurie priskirtini prie bendrųjų ir galutinių ESV sutarties nuostatų, yra bendro pobūdžio, nes taikomi visose Sąjungos kompetencijos srityse. Todėl šios nuostatos turėtų būti laikomos konkretesnėmis, palyginti su bet kuria kita šios Sutarties nuostata, skirta sektoringai politikai, atsižvelgiant į jų dalyką, atitinkamai statistinės informacijos rengimą ir Komisijos teisę būti informuotai. Todėl Parlamento pateiktas minėto Sprendimo *Vokietija prieš Tarybą* aiškinimas yra klaidingas.
- 40 Taryba ir Komisija šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad nors pagal ginčijamą reglamentą surinkti duomenys susiję su energetikos infrastruktūra, Komisija, remiantis jo 10 straipsnio 1 dalimi, gali juos panaudoti ne tik vykdydama energetikos politiką, bet ir įgyvendindama savo politiką kitose srityse, kaip antai transeuropinių tinklų plėtojimas energijos srityje, konkurencija, įsisteigimo laisvė, laisvė teikti paslaugas ar laisvas kapitalo judėjimas.
- 41 Taryba, šiuo klausimu taip pat palaikoma Prancūzijos Respublikos ir Komisijos, mano, kad rėmimasis Euratomo sutarties 187 straipsniu kaip papildomu ginčijamo reglamento teisiniu pagrindu, irgi pateisinamas, nes atominės elektrinės patenka į šio reglamento taikymo sritį. Nors Euratomo sutarties 41 straipsniu įmonės įpareigojamos pateikti jų projektus Komisijai, kad ši galėtų įvertinti kiekvieną projektą atskirai, Euratomo sutarties 187 straipsnis yra teisinis pagrindas, suteikiantis Komisijai teisę prašyti informacijos, kurią ji laiko reikalinga jai patikėtoms užduotims atlikti. Taigi SESV 337 ir Euratomo sutarties 187 straipsniuose numatytos procedūros yra suderinamos ir šių dviejų nuostatų kumuliatyvus taikymas nepažeidžia Parlamento prerogatyvų.
- 42 Taryba priduria, kad mažiau ar daugiau reikšmingas institucijos dalyvavimas rengiant aktą negali lemti teisinio pagrindo pasirinkimo, kuris turi priklausyti tik nuo šio akto tikslo ir turinio. Procedūra, taikoma priimti sprendimą dėl konkretaus akto, yra pasirinkto teisinio pagrindo pasekmė, o ne atvirkščiai.
- 43 Be to, Taryba prašo, kad tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų panaikinti ginčijamą reglamentą, paliktų galioti jo padarinius, kol bus priimtas naujas aktas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 44 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką teisinio Sąjungos teisės akto pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir kuriems, be kita ko, priskirtinas šio teisės akto tikslas ir turinys, o ne teisiniu pagrindu, taikytu priimant kitus Sąjungos teisės aktus, kurie kartais turi panašių požymių. Be to, kai Sutartyje įtvirtinta konkretnė nuostata, kuri gali būti nagrinėjama teisės akto teisinis pagrindas, jis turi būti grindžiamas šia nuostata (minėto Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą* 34 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 45 Jei išnagrinėjus priemonę matyti, kad ja siekiama dviejų tikslų arba ji sudaryta iš dviejų komponentų, ir jei vienas iš šių tikslų ar šių komponentų laikytini pagrindiniu, o kitas yra tik papildomas, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu, t. y. tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbiausias tikslas arba komponentas (minėto Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą* 35 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 46 Dėl priemonės, kuria kartu siekiama kelių tikslų arba kuri sudaryta iš kelių neatskiriamų komponentų ir nė vienas iš jų nėra papildomas kito atžvilgiu, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad kai dėl to taikytinos skirtingos Sutarties nuostatos, tokia priemonė išimtinai turi būti grindžiama atitinkamais skirtingais teisiniais pagrindais (minėto Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą* 36 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 47 Tačiau Teisingumo Teismas nusprendė, jog dvigubu teisiniu pagrindu negalima remtis tuomet, kai numatytos teisės aktų priėmimo procedūros pagal kiekvieną pagrindą tarpusavyje yra nesuderinamos (minėto Sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą* 37 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 48 Taigi siekiant įvertinti šio ieškinio pagrįstumą reikia visų pirma išnagrinėti ginčijamo reglamento tikslą ir turinį ir tada nustatyti, ar šis reglamentas galėjo būti pagrįstai grindžiamas, kaip teigia Taryba, Prancūzijos Respublika ir Komisija, SESV 337 straipsniu, o ne SESV 194 straipsnio 2 dalimi, kurią Parlamentas nurodė kaip tinkamą teisinį pagrindą, ir galiausiai išnagrinėti, ar buvo būtina remtis ir Euratomo sutarties 187 straipsniu, o tai Parlamentas taip pat ginčija.

Dėl ginčijamo reglamento tikslo

- 49 Ginčijamo reglamento 1 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad juo siekiama suteikti Komisijai tikslus duomenis apie investicijų į energetikos infrastruktūrą raidą Sąjungoje tam, kad ji galėtų vykdyti savo užduotis energetikos srityje priimdama naudingas priemones dėl būsimos energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyros.
- 50 Ginčijamo reglamento 2–5 ir 8–15 konstatuojamosiose dalyse šiuo atžvilgiu pažymima, kad šiuo reglamentu taip siekiama sudaryti Komisijai sąlygas pateikti Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą siekiant, be kita ko, nustatyti galimus infrastruktūros ir investicijų trūkumus atsižvelgiant į energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą ir užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą ir tolesnę jos integraciją, energijos tiekimą Sąjungai, be kita ko, užtikrinant daugiau skaidrumo vystant būsimą Sąjungos energetikos sistemą, ir skatinti energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą, pereinant prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų energetikos sistemos ir plėtojant naujas technologijas.
- 51 Be to, ginčijamo reglamento motyvų santraukoje, pateikiamoje Tarybos reglamento pasiūlyme dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos bendrijoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo [COM(2009) 361 galutinis], Komisija, nurodydama savo pasiūlymo teikimo priežastis ir jo tikslus, pabrėžia, kad jis teikiamas siekiant įgyvendinti naująją energetikos politiką, kuria siekiama užtikrinti tiekimą ir švelninti klimato kaitą.

52 Iš to aiškiai matyti, kad nors, žinoma, kaip tai teigia Taryba, Prancūzijos Respublika ir Komisija, ginčijamo reglamento tikslas yra informacijos rinkimas, šiuo reglamentu jis įtvirtintas tam, kad Sąjunga galėtų įgyvendinti tam tikrus tikslus, kurie jai nustatyti energetikos srityje.

Dėl ginčijamo reglamento turinio

53 Visų pirma reikia konstatuoti, kad tam tikros atskiros ginčijamo reglamento nuostatos savaime nėra susijusios su Sąjungos energetikos politikos tikslų siekimu.

54 Taip yra su ginčijamo reglamento 4 straipsniu, kuriame tik nurodomas Komisijai perduotinų duomenų šaltinis, t. y. įmonės, kurios ketina įgyvendinti investicijų į energetikos infrastruktūrą projektus, ir su šio reglamento 8 ir 9 straipsniais, kurie susiję atitinkamai su Komisijos vykdomu šių duomenų tvarkymu ir asmenų apsauga tvarkant duomenis. Tas pats galioja ir šio reglamento 7 straipsniui, kuris susijęs su Komisijos priimamomis jo įgyvendinimo priemonėmis. Tokios bendros nuostatos gali būti įtrauktos į bet kurį Sąjungos aktą, kuriame numatyta informacijos rinkimo sistema.

55 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad kitų ginčijamo reglamento nuostatų turinys glaudžiai susijęs su Sąjungos energetikos politika.

56 Taigi iš ginčijamo reglamento 1 straipsnio, skaitomo kartu su šio reglamento 2 straipsnyje pateiktomis apibrėžtimis, matyti, kad juo nustatoma bendroji sistema, kaip Komisijai pranešti duomenis ir informaciją apie investicijų į beveik visų energetikos sektorių infrastruktūrą, įskaitant elektros energijos iš atsinaujinančiųjų šaltinių ir biodegalų sektorius, projektus, o tai reiškia, kad šiuo reglamentu siekiama užtikrinti gerą energijos rinkos veikimą, energijos tiekimo saugumą Sąjungoje ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą.

57 Be to, ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalyje konkrečiai numatyta, kad, išskyrus tarpvalstybinius perdavimo projektus, duomenys ir atitinkama informacija, susijusi su šiais investiciniais projektais, turi būti pateikiami suvestine forma, o tai reiškia, kad ši informacija skirta programavimo veiklai, kuria siekiama užtikrinti energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą Sąjungoje. Šį aiškinimą patvirtina šio straipsnio 2 dalis, nes ja, siekiant išvengti, kaip matyti iš šio reglamento 11 konstatuojamosios dalies, priemonių, susijusių su vidaus rinka elektros energijos ir gamtinių dujų srityse, dubliavimo, valstybės narės atleidžiamos nuo šios pareigos rinkti informaciją, jei subjektas, kuriam pagal Sąjungos teisę pavesta parengti daugiametį investicijų planą, šiuo tikslu jau yra surinkęs šio reglamento reikalavimus atitinkančią informaciją.

58 Be to, iš ginčijamo reglamento 5 straipsnio 1 dalies matyti, kad pagal ją valstybės narės privalo pateikti tikslią ir išsamią informaciją apie jų investicijų į energetikos sektorių projektus, t. y. be kita ko, planuojamos arba kuriamos infrastruktūros arba pajėgumo apimtį, tipą ir svarbiausias ypatybes, tikėtinus eksploataavimo pradžios metus, naudojamų energijos išteklių tipą ir įrenginius, pajėgius reaguoti į tiekimo saugumo krizes. Šio straipsnio 3 dalyje valstybėms narėms siūloma savo pranešimus papildyti svarbiomis pastabomis, pavyzdžiui, pastabomis dėl vėlavimo arba kliūčių įgyvendinti investicinius projektus. Reikia konstatuoti, kad tokiais įpareigojimais siekiama užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje.

59 Galiausiai ir būtent ginčijamo reglamento 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad remdamasi perduota informacija, taip pat prireikus kitais duomenų šaltiniais, Komisija kas dvejus metus paskelbia Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą, kuriuo siekiama visų pirma nustatyti galimus būsimus energijos paklausos ir pasiūlos neatitikimus, kurie yra svarbūs Sąjungos energetikos politikos požiūriu, ir esamiems bei potencialiems rinkos dalyviams užtikrinti daugiau skaidrumo. Pagal šio reglamento 6 straipsnio 2 dalį skelbdama šį tyrimą Komisija gali paskelbti suvestine forma perduotus duomenis ir informaciją, jei užtikrina, kad nebus atskleista jokia išsami informacija apie pavienes įmones ir įrenginius ir jos nebus galima nustatyti. Iš šių nuostatų taip

pat matyti, kad šiuo reglamentu nustatytas informacijos rinkimas numatytas siekiant vykdyti programavimo veiklą, skirtą užtikrinti energijos rinkos veikimą ir energijos tiekimo saugumą Sąjungoje.

- 60 Reikia konstatuoti, kad šiose nuostatose, išnagrinėtose šio sprendimo 56–59 punktuose, įtvirtinti pagrindiniai ginčijamo reglamento elementai, nes jomis nustatoma pareigos rinkti informaciją apimtis ir tikslus turinys, o šio reglamento 4 ir 7–9 straipsniai, kuriais reglamentuojami tam tikri techniniai ir bendresni šio rinkimo aspektai, labiau yra papildomi.
- 61 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, jog iš ginčijamo reglamento turinio matyti, kad juo iš esmės nustatoma informacijos apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus rinkimo sistema, skirta suteikti Sąjungai galimybę įgyvendinti energijos srityje nustatytus tikslus, ypač susijusius su energijos vidaus rinkos veikimu, energijos tiekimo saugumo Sąjungoje užtikrinimu ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimu.

Dėl rėmimosi tinkamu teisiniu pagrindu, kiek tai susiję su ESV sutartimi

- 62 SESV 337 straipsnyje, kuris įtvirtintas ESV sutarties septintoje dalyje „Bendrosios ir baigiamosios nuostatos“, numatyta, kad „Komisija <...> gali rinkti bet kokią informaciją ir daryti bet koki patikrinimą, reikalingą jai patikėtoms užduotims atlikti“. Pagal šią nuostatą Taryba sprendžia paprasta balsų dauguma, nesikonsultuodama su Parlamentu, nors šiuo atveju toks konsultavimasis buvo organizuotas.
- 63 Kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, šia nuostata Komisijai suteikiama bendra kompetencija rinkti bet kokią informaciją, reikalingą ESV sutartimi jai patikėtoms užduotims atlikti, todėl Taryba nėra įpareigota teisės aktus, susijusius su šia informacijos rinkimo veikla, grįsti skirtingomis šios Sutarties nuostatomis, kuriomis Komisijai priskiriamos konkrečios užduotys (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Vokietija prieš Tarybą* 19 ir 20 punktus).
- 64 Taigi SESV 337 straipsnis yra teisinis aktų, susijusių su bendra Komisijos vykdoma informacijos rinkimo veikla, pagrindas, tačiau pagal jį šis rinkimas nėra būtinas, norint pasiekti konkrečios Sąjungos politikos tikslus.
- 65 SESV 194 straipsnio, kuris yra ESV sutarties trečiojoje dalyje „Sąjungos politikos sritys ir vidaus veiksmai“ ir pats vienas sudaro XXI antraštinę dalį „Energetika“, 1 dalyje numatyta, kad, kuriant vidaus rinką ar jai veikiant ir atsižvelgiant į poreikį išsaugoti ir gerinti aplinką, Sąjungos energetikos politika, vadovaujantis valstybių narių solidarumu, siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą, užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, skatinti jos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą, taip pat energetikos tinklų sujungimą. Pagal SESV 194 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, „nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo“, Parlamentas ir Taryba nustato priemones, būtinas šiems tikslams pasiekti sprendami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, numatytą SESV 294 straipsnyje, pagal kurį Parlamentas visateisiškai dalyvauja vykstant procedūrai.
- 66 Taigi Lisabonos sutartimi priimtu SESV 194 straipsniu į ESV sutartį buvo įterptas konkretus Sąjungos energetikos politikos teisinis pagrindas. Kaip matyti iš šio straipsnio teksto, ypač iš jo 2 dalies formuluotės, ši nuostata yra Sąjungos teisės aktų, kurie „būtinai“ šios nuostatos 1 dalyje šiai politikai priskirtiems tikslams pasiekti, teisinis pagrindas.
- 67 Tokia nuostata yra teisinis pagrindas, skirtas taikyti visiems Sąjungos energetikos srityje priimamiems teisės aktams, kurie gali padėti pasiekti minėtus tikslus, nebent, kaip galima suprasti iš žodžių junginio „nepažeidžiant kitų Sutarčių nuostatų taikymo“, kuriuo pradedama SESV 194 straipsnio 2 dalis, egzistuojant ESV sutartyje numatytoms konkretesnėms nuostatomis, susijusios su energija. Kaip pastebėjo

Taryba, kalbama būtent apie SESV 122 ar SESV 170 straipsnius, susijusius atitinkamai su dideliais sunkumais dėl energetikos produktų tiekimo ir transeuropiniais tinklais bei Sąjungos kompetencija, kurią ji turi pagal kitas šios Sutarties nuostatas, net jei aptariamomis priemonėmis taip pat siekiama vieno iš energetikos politikos tikslų, numatytų šio straipsnio 1 dalyje.

- 68 Iš to matyti, kad siekiant nustatyti, ar Sąjungos teisės akto, kurio tikslas, kaip šioje byloje, yra informacijos rinkimas energetikos srityje, teisinis pagrindas yra SESV 337 straipsnis, ar SESV 194 straipsnio 2 dalis, reikia išnagrinėti, ar šis aktas, atsižvelgiant į jo tikslą ir turinį, gali būti laikomas būtinu Sąjungos energetikos politikos konkrečioms tikslams, numatytiems pastarojo straipsnio 1 dalyje, pasiekti. Jei taip yra, kadangi informacijos rinkimas gali būti prilygintas šios politikos sudėtinei daliai, Sąjungos teisės aktas, kuriuo šis rinkimas numatytas, turi būti grindžiamas SESV 194 straipsnio 2 dalimi. Todėl Sąjungos teisės aktas negali būti grindžiamas SESV 337 straipsniu vien dėl to, kad juo nustatyta informacijos rinkimo sistema (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 22 punktą).
- 69 Nagrinėjamu atveju iš šio sprendimo 49 ir 61 punktų matyti, kad ginčijamo reglamento tikslas ir turinys glaudžiai susiję su Sąjungos energetikos politika siekiamais tikslais, konkrečiai nurodytais SESV 194 straipsnio 1 dalyje.
- 70 Priešingai nei tvirtina Taryba, Prancūzijos Respublika ir Komisija, negalima pripažinti, kad ginčijamas reglamentas daro tik netiesioginį ir papildomą poveikį Sąjungos energetikos politikai ir kad jis tėra šios politikos „fonas“, nes šios energetikos politikos tikslų įgyvendinimas reikalauja svarbesnių priemonių nei paprastas informacijos rinkimas nustatymo.
- 71 Iš tiesų ginčijamu reglamentu nustatyta informacijos rinkimo sistema susijusi ne su bendro pobūdžio informacija, bet su tiksliais duomenimis ir informacija apie Sąjungos energetikos infrastruktūrą tam, kad Komisija galėtų nustatyti galimus energetikos produktų paklausos ir pasiūlos Sąjungoje neatitikimus.
- 72 Taigi šios informacijos rinkimas yra kaip išankstinis reikalavimas prieš Sąjungai priimant bet kokią būtiną priemonę, skirtą užtikrinti energijos rinkos veikimą, energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, skatinti energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir naujų bei atsinaujinančių energijos formų plėtojimą.
- 73 Iš to išplaukia, kad ginčijamu reglamentu nustatytas informacijos rinkimas pateisinamas tik tikslu, kuriuo siekiama įgyvendinti tam tikras iš specialių Sąjungai patikėtų užduočių, numatytų SESV 194 straipsnio, susijusio su energetikos politika, 1 dalyje (pagal analogiją žr. 2006 m. sausio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-533/03, Rink. p. I-1025, 52 punktą).
- 74 Šiomis aplinkybėmis ginčijamu reglamentu nustatytas informacijos rinkimas gali būti laikomas tiesiogiai prisidedančiu prie Sąjungos energetikos politika siekiamų tikslų, nurodytų SESV 194 straipsnio 1 dalyje, įgyvendinimo, todėl ir – apie tai užsimenama šio reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje – priemone, „būtina“ šiems tikslams pasiekti, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 2 dalį.
- 75 Šiuo atžvilgiu nesvarbu, priešingai nei teigia Taryba ir Komisija, kad pagal ginčijamą reglamentą surinkta informacija gali būti panaudota, kaip matyti iš šio reglamento 10 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, kitiems nei energetikos politikos tikslams. Net darant prielaidą, kad Komisija gali pagal šį reglamentą surinktą informaciją panaudoti kitiems tikslams nei energetikos politika, kaip ji apibrėžta SESV 194 straipsnio 1 dalyje, vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 49–61 punktų, šio reglamento tikslas ir turinys patenka į šios politikos taikymo sritį.

- 76 Be to, negalima sutikti su Tarybos ir Prancūzijos Respublikos nurodytu skirtumu tarp ginčijamo reglamento pirminio tikslo, susijusio su informacijos rinkimu, ir paskesnio tikslo, kuris galėtų būti pasiektas dėl taip Komisijos gautos informacijos. Kaip teisingai matyti iš atliktos analizės, šiuo reglamentu nustatytu informacijos rinkimu būtent siekiama padėti Komisijai pasiekti konkrečius Sąjungos energetikos politikos tikslus, nurodytus SESV 194 straipsnio 1 dalyje. Iš to matyti, kad, atsižvelgiant į šį reglamentą, šis rinkimas ir juo siekiamas tikslas yra neatsiejamai susiję ir neatskiriami.
- 77 Be to, priešingai nei teigia Taryba, Prancūzijos Respublika ir Komisija, iš pirmesnės analizės visiškai nematyti, kad SESV 337 straipsnis bet kokiomis aplinkybėmis nebegalėtų būti tinkamas Sąjungos teisės aktų, kurių tikslas – nustatyti informacijos rinkimo sistemą, susijusią su tam tikra Sąjungos sektorine politika, teisinis pagrindas, nes dėl to ši nuostata netektų prasmės. Kaip matyti iš šio sprendimo 65–68 punktų, šia nuostata reikėtų remtis, be kita ko, jei ginčijamas reglamentas negalėtų būti laikomas būtinu SESV 194 straipsnio 1 dalyje nurodytiems Sąjungos energetikos politikos tikslams pasiekti.
- 78 Galiausiai Taryba ir Komisija, pateisindamos savąjį SESV 337 straipsnio aiškinimą, negali ir toliau remtis argumentu, susijusiu su SESV 338 straipsniu, kuriame numatytos priemonės, kurios turi būti priimanamos siekiant rengti statistinę informaciją. Iš tikrųjų ši nuostata, nors, kaip ir SESV 337 straipsnis, įtvirtinta ESV sutarties septintojoje dalyje „Bendrosios ir baigiamosios nuostatos“, ne tik nėra ginčijamo reglamento teisinis pagrindas, bet ir negalėtų turėti įtakos šio ieškinio pagrįstumo nagrinėjimui. Nesvarbu, kokia būtų SESV 338 straipsnio taikymo sritis, ji negalėtų paneigti SESV 337 straipsnio ir SESV 194 straipsnio taikymo srities, kuri išplaukia iš atitinkamų jų formuluočių.
- 79 Todėl darytina išvada, kad ginčijamam reglamentui taikomas ne SESV 337 straipsnis, bet SESV 194 straipsnis, nes šis reglamentas yra priemonė, būtina šios nuostatos 1 dalyje nurodytiems tikslams pasiekti. Taigi šis reglamentas turėjo būti priimtas remiantis SESV 194 straipsnio 2 dalimi.

Dėl papildomo rėmimosi Euratomo sutarties 187 straipsniu kaip ginčijamo reglamento teisiniu pagrindu

- 80 Euratomo sutarties 187 straipsnyje, kuris įtvirtintas EAEB sutarties V antraštinėje dalyje „Bendrosios nuostatos“, numatyta, kad Komisija gali rinkti bet kokią informaciją ir daryti bet kokią patikrinimą, reikalingą šia Sutartimi jai patikėtoms užduotims atlikti. Kai remiasi šia nuostata, Taryba, kaip matyti iš Euratomo sutarties 106a straipsnio ir ESS 16 straipsnio 3 dalies, sprendžia kvalifikuotąją balsų daugumą, su Parlamentu nesikonsultuodama, nors šiuo atveju tokia konsultacija ir organizuota.
- 81 Atsižvelgiant į panašias SESV 337 straipsnio ir Euratomo sutarties 187 straipsnio formuluotes jų materialinės taikymo srities atžvilgiu, pastaroji nuostata dėl šio sprendimo 62–64 punktuose išdėstytų motyvų yra bendras teisinis pagrindas, susijęs su bendra Komisijos vykdoma informacijos rinkimo veikla siekiant atlikti EAEB sutartimi jai patikėtas užduotis.
- 82 Nagrinėjamu atveju, nors, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 1 straipsnio, skaitomo kartu su šio reglamento priedo 3.1 punktu, šis reglamentas apima ir pranešimą Komisijai apie investicinius projektus, susijusius su tam tikra branduolinės energijos infrastruktūra, dėl šio sprendimo 49–61 punktuose nurodytų motyvų jis, atsižvelgiant į jo tikslą ir turinį, susijęs su Sąjungos energetikos politika apskritai, o ne su EAEB sutartimi apibrėžtos Sąjungos politikos specifinėje branduolinės energetikos srityje įgyvendinimu.
- 83 Todėl informacija apie branduolinės energijos infrastruktūrą tėra visos svarbios informacijos apie visą Sąjungos energetikos sistemą, kurią turi turėti Komisija tam, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 8 konstatuojamosios dalies, galėtų visapusiškai įvertinti energijos pasiūlą ir paklausą siekiant, be kita ko, užtikrinti energijos tiekimo saugumą Sąjungoje, sudėtinė dalis.

- 84 Šiuo atžvilgiu reikia, be kita ko, pažymėti, kad neginčijama, jog ginčijamu reglamentu, kaip matyti iš jo 7 konstatuojamosios dalies, nesiekama skatinti ir koordinuoti investicijų branduolinės energijos srityje, kaip numatyta Euratomo sutarties 40–44 straipsniuose, susijusiuose su tuo, kad branduolinės energijos sektoriuje veikiančios įmonės turi pranešti apie bet koki individualų investavimo į šią sritį projektą, susijusį su naujais įrenginiais, taip pat su bet kokių keitimu ar tam tikro dydžio pertvarkymu. Atvirksčiai, ginčijamas reglamentas susijęs su tuo, kaip valstybės narės praneša suvestine forma duomenis ir informaciją, susijusius su bet kuriuo energetikos infrastruktūros investiciniu projektu.
- 85 Iš to išplaukia, kad ginčijamas reglamentas nepatenka į Euratomo sutarties 187 straipsnio taikymo sritį.
- 86 Todėl darytina išvada, kad ginčijamas reglamentas tiek, kiek jis grindžiamas Euratomo sutarties 187 straipsniu, buvo priimtas remiantis klaidingu teisiniu pagrindu ir kad turėjo būti grindžiamas tik SESV 194 straipsnio 2 dalimi.
- 87 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, reikia panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis grindžiamas SESV 337 straipsniu ir Euratomo sutarties 187 straipsniu.

Dėl prašymo palikti galioti ginčijamą reglamentą

- 88 Parlamentas, palaikomas šiuo klausimu Tarybos, prašo Teisingumo Teismo ginčijamo reglamento panaikinimo atveju palikti galioti jo padarinius iki naujo reglamento priėmimo.
- 89 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurie paskelbto negaliojančiu reglamento padariniai lieka galutiniai.
- 90 Šiuo atveju pažymėtina, kad ginčijamas reglamentas, remiantis jo 13 straipsniu, įsigaliojo dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2010 m. liepos 15 d.
- 91 Reikia pripažinti, kad ginčijamo reglamento panaikinimas nepaliekant galioti jo padarinių galėtų turėti neigiamų pasekmių Sąjungos energetikos politikos įgyvendinimui, nes šis reglamentas, kiek juo leidžiama užtikrinti informacijos, būtinos šia politika siekiamų tikslų įgyvendinimui, rinkimą, yra išankstinė sąlyga, būtina Sąjungos institucijoms priimant šiuo tikslu bet kokią naudingą priemonę. Nors Parlamentas prašo minėtą reglamentą panaikinti dėl klaidingai pasirinkto jo teisinio pagrindo, jis neginčija nei jo tikslo, nei turinio.
- 92 Šiomis sąlygomis reikia pripažinti, kad egzistuoja svarbūs su teisiniu saugumu susiję motyvai, pateisinantys tai, kad Teisingumo Teismas patenkintų šalių prašymą palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius.
- 93 Todėl reikia palikti galioti šio reglamento padarinius iki naujo reglamento, kuris turi būti priimtas per protingą terminą remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, t. y. SESV 194 straipsnio 2 dalimi, įsigaliojimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 94 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas ir ši byla pralaimėjo, ji turi jas padengti. Remiantis to paties reglamento 69 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, Prancūzijos Respublika ir Komisija, įstojusios į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus, pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo.**
- 2. Palikti galioti Reglamento Nr. 617/2010 padarinius iki naujo reglamento, kuris turi būti priimtas per protingą terminą nuo šio teismo sprendimo paskelbimo datos remiantis tinkamu teisiniu pagrindu, t. y. SESV 194 straipsnio 2 dalimi, įsigaliojimo.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas, išskyrus tas, kurias patyrė Prancūzijos Respublika ir Europos Komisija.**
- 4. Prancūzijos Respublika ir Europos Komisija pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.